

[1] A Közép-dunántúli Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség a 2012. június 18. napján kelt 30.553/2011. számú

(iktatószám: 54293/2012.) határozatával adott hulladékkezelési engedélyt a felperesnek (a továbbiakban: hulladékkezelési engedély). A 2013. július 16-án elvégzett helyszíni ellenőrzés eredményeként 2014. január 14-én kelt levelében értesítette a felperest vele szembeni eljárás megindításáról, és a 2014. január 31. napján kelt 301/2014. számú (iktatószám: 8322/14.) határozatával a hulladékkezelési engedélytől eltérően végzett tevékenysége miatt kötelezte a hulladékkezelési engedély előírásainak mindenkor betartására, amelynek határidejét folyamatosként jelölte meg. Kötelezte továbbá a hulladékkezelési engedélyben foglaltak szerinti gyűjtésre, amelynek megvalósulása igazolási határidejét 2014. március 15-ében határozta meg. Kötelezte a felperest eljárási költség megfizetésére is. A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú hatóság a 2014. július 21-én kelt 14/2026-9/2014. számú másodfokú határozatával a 2014. március 15-i határidőt megváltoztatta, azt a jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított két hónapban jelölte meg. Az elsőfokú határozat 2.00, 2.01, valamint 2.02 pontját törölte, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

- [2] Az elsőfokú hatóság a felperest a 2014. február 7. napján kelt 300/2014. számú (iktatószám: 10129/14.) határozatában 22.434.878 forint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte. A határozatot 2014. január 31-én az ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyv iktatószámának helyesbítésével kijavította. A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2014. augusztus 14. napján kelt 14/1908-4/2014. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a hulladékgazdálkodási bírság összegét 22.396.710 forintban határozta meg, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A bírságösszeg kijavítását az elsőfokú bíróság által alkalmazott számítási mód nem megfelelőségével indokolta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében mindkét alperesi határozat felülvizsgálatát, a 14/2026-9/2014. számú határozat indokolási részének a hulladékkezelési engedély 4.01, 4.02 és az 5.08 pontjának megsértésére vonatkozó megállapítások hatályon kívül helyezését, valamint a 14/1908-4/2014. számú bírságot megállapító határozatnak az 1. pontra kiterjedő hatályon kívül helyezését, és e körben a közigazgatási hatóság új eljárásra kötelezését, másodlagosan a határozat megváltoztatását és a bírság összegének 273.690 forint összegben való meghatározását kérte. Kifejtette, hogy az engedély 4.01 pontjának értelmezésében a vízzáró térbeton burkolat nem azonos a szilárd burkolattal, az engedély előírása az inert hulladékok gyűjtésére szolgáló terület burkolatával szemben nem támaszt vízzáró térbetonnak való megfelelést, elegendő, ha a burkolat szilárd. Megalapozatlan tehát a hatóság azon megállapítása, hogy az engedély valamennyi hulladék gyűjtésére,

tárolására térbetont ír elő a hulladékkezelés területének burkolására. Az engedély egyébként a műszaki szempontokat a burkolat kialakítására nem határoz meg, a felperes pedig megfelelő zúzalékanyagok felhasználásával és a szükséges rétegelés szerint alakította ki azt a szilárd, összefüggő felületet, amely megítélése szerint az inert hulladék tárolása során kellő védelmet biztosít.

- [4] A felperes álláspontja szerint az EWC170101 kódú hulladékot kizárólag saját célból használta fel a hulladéklerakó telep inert tárolóterének, valamint a három konténer terének építőipari kivitelezési munkái során, illetve az üzemi utak karbantartásához, és a rekultivációhoz. Az engedély 4.02 pontja ezen esetekben lehetőséget biztosít az aprított inert hulladék felhasználására, de ezen túlmenően a termékként való értékesítésre is azzal a megkötéssel, hogy a más részére való értékesítés vagy felhasználás előtt a hulladékot be kell vizsgáltatni. Az engedély 5.08 pontja ez utóbbi esetre írja elő a megfelelőségi igazolás beszerzését. A hulladékot kizárólag saját célra használta fel, nem sértette tehát meg az engedély alperes által hivatkozott előírásait. Mindebből következően az építési, bontási hulladék szabálytalan tárolása, illetve a megfelelőségi igazolás hiánya a terhére nem írható, így erre alapozott bírság kiszabás is jogsértő. A felperes a fa hulladék szabálytalan helyen való tárolását elismerte, az ehhez kapcsolódó 273.690 forint összegű bírság megállapítását elfogadta.
- [5] Arra is hivatkozott a felperes keresetében, hogy a hulladékgazdálkodási engedélyt a környezetvédelmi hatóság 2012. június 18-án kelt határozatával adta ki, a hatóság 2012. június 28-án helyszíni ellenőrzést tartott a hulladéklerakó telepen. Ezen ellenőrzés során nem kifogásolták a fa és az inert hulladék engedélytől eltérően végzett tárolását. A felperes szerint az elsőfokú határozatban megjelölt jogsértésekről a hatóságnak a 2012. évben tartott helyszíni ellenőrzés során tudomással kellett bírnia, ebből következően a Ket. 94/A. § (2) bekezdésében meghatározottakkal ellentétesen egy éves időtartamon túl hozta meg a hulladékgazdálkodási kötelezésre vonatkozó határozatát.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, a határozataiban foglalt indokolást fenntartva.

Az elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes kereseteit részben megalapozottnak értékelte, az alperes 14/2026-9/2014. számú határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően a hulladékgazdálkodási engedély 4.02 és 5.08 pont rendelkezéseire vonatkozó megállapításokra kiterjedően hatályon kívül helyezte. Az alperes 14/1908-4/2014. számú határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően a hulladékgazdálkodási engedély 4.02 és 5.08 pont rendelkezéseinek megsértésével kapcsolatos megállapításokra vonatkozóan hatályon kívül helyezte, a bírság összegének megállapítása körében az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Ezt meghaladóan a

keresetet elutasította.

- [8] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Ket. 94/A. §-ának (2) bekezdésében meghatározott egy éves határidő eltelt-e, amennyiben nem, akkor a hatóság megalapozottan állapította-e meg az engedély rendelkezéseinek megsértését a felperes terhére. Hivatkozott a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 84. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra, valamint az engedély 4.01 pontjára, továbbá a Ket. 94/A. § (2) bekezdésére. Kifejtette, hogy a 2012. június 28-i, felperes által hivatkozott helyszíni ellenőrzés az arról készült jegyzőkönyv és az ehhez tartozó adatlap tartalma szerint a hulladékok tárolására nem terjed ki, ugyanis az adatlap IV., valamint „megállapítás” és „megjegyzés” rovatai bejegyzést nem tartalmaznak, tehát a hulladékkezelést ezen ellenőrzés során a hatóság nem vizsgálta. 2013. július 16-án történt a hulladékgazdálkodással kapcsolatos helyszíni ellenőrzés, amelynek eredményeként intézkedett a kötelezésről a hatóság, majd ezt követően szabta ki a bírságot. Mindezek egybevetéséből megállapítható, hogy a Ket. 94/A. § (2) bekezdésében megjelölt, és a felperes által hivatkozott egy éves határidő a tudomásszerzés és a döntés meghozatala között nem telt el, e körben a felperesi kereset megalapozatlan.
- [9] Az engedély 4.02 és 5.08 pontja tekintetében osztotta a bíróság a felek azon álláspontját, hogy e két rendelkezést egymással összefüggésben kell értelmezni. Ennek eredményeként pedig az a következtetés vonható le, hogy a felperes az építőipari kivitelezési munkái során a hulladéklerakó területén a beszállított és feldolgozott hulladékot bevizsgálás nélkül is felhasználhatja. A hulladékgazdálkodási engedély 4.02 pontja ugyanis a telephelyre beszállított és aprított hulladék saját célra való felhasználását teszi lehetővé. ezt a hulladékot akkor kell bevizsgáltatni, ha azt a felperes termékként kívánja hasznosítani, értékesíteni, ebben az esetben szükséges a megfelelési igazolás. A hulladékgazdálkodási engedély 5.08 pontja előírásai alól a 4.02 pont az ott meghatározott feltételek teljesülése esetén kivételt határoz meg, e körbe tartoznak a felperesnek a telephelyen történő építőipari kivitelezési munkái, a hulladéklerakó területen az üzemi utak karbantartása, a hulladéklerakó rekultivációja. Nem találta helytállónak az alperes azon hivatkozását a bíróság, hogy az engedély alapján az építőipari kivitelezés során a darálékot ugyan a felperes felhasználhatja, de nem építheti be. Nem határozható meg ugyanis az, hogy mit ért az alperes felhasználáson, és mit beépítésen, hiszen a beépítés a felhasználást magában foglalja, az azonban nem állapítható meg, hogy beépítés nélkül a felhasználás miként valósulhat meg.
- [10] Az engedély a szilárd burkolat fogalmát nem határozza meg, ennek műszaki tartalmát nem írja elő. Annak vizsgálata érdekében, hogy a felperes által alkalmazott burkolat megfelelő-e, a bíróság igazságügyi szakértői véleményt szerzett be. Ezen vélemény szerint,

mivel inert hulladékról van szó, amely vízben nem oldódik, nem ég, illetve más fizikai vagy kémiai módon nem reagál, biológiai úton nem bomlik le, nincs kedvezőtlen hatással a vele kapcsolatba kerülő más anyagra oly módon, hogy abból környezetszennyezés vagy emberi egészségkárosodás következne be, nem veszélyezteteti a környezetet. Az inert hulladék esetében tehát a burkolat célja az, hogy a szállító járművek biztonságosan meg tudják közelíteni a területet, és el tudják ott helyezni a hulladékot, továbbá a hulladék kezelése jelen esetben az aprítás, törés akadálytalanul elvégezhető legyen. A szakértő szerint e funkciónak az érintett területen kialakított burkolat eleget tesz, nem szükséges szabályosan lerakott elemekből, vagy betonból álló burkolat kialakítása. A szakértő a helyszíni szemle során megállapította, hogy a felperes által kialakított burkolat tömör volt, olyan teherbíró képességgel rendelkezett, amely a tehergépjárművek közlekedését lehetővé tette. A finom szemcse méreteknél megfelelően a külső behatásoknak kevésbé áll ellen a burkolat, alakja erősebb fizikai hatásra megváltozott. Mivel a szilárd burkolatként alkalmazott réteget nem használták, ezért a folyamatos használattal járó tömítő hatás nem érte a réteget.

- [11] A hatóság az engedélyben a burkolat típusát határozta meg, az inert hulladék tárolására szilárd burkolat létesítését írta elő. Tekintettel arra, hogy részletes követelményeket a hatóság nem fogalmazott meg, a bíróság álláspontja szerint az előírás nyelvtani értelmezéséből kell kiindulni, figyelemmel arra is, hogy a jogszabály sem tartalmazza a burkolat szilárdságára vonatkozó fogalommeghatározást. A szakértői vélemény a felperes által alkalmazott burkolatot az inert hulladék tárolására alkalmasnak minősítette, a szakértő azonban nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az adott burkolat ténylegesen szilárd burkolatként elfogadható-e. A bíróság álláspontja szerint a szakértői vélemény elfogadható abban a körben, hogy a felperes által alkalmazott burkolat az inert hulladékok tárolására megfelelő, ez a burkolat azonban nyilvánvalóan szilárdnak nem tekinthető. Az engedély nem írja elő, hogy vázzáró beton burkolatot kell a felperesnek létesítenie, csak a szilárd burkolat megvalósítását kívánja meg. A felperes által létesített burkolat ezen feltételeknek nem felel meg, az alperesi határozat tehát e körben megalapozott. A felperesnek kellett volna a hatósággal való egyeztetés során - az engedélyezési eljárásban - tisztáznia, hogy az engedélyben megjelölt szilárd burkolat követelményének a felperes által alkalmazott eljárás megfelel-e. Mindezek alapján a bíróság az alperes határozatait a beépítésre vonatkozó tényállásra, és az ehhez kapcsolódó bírságra vonatkozóan hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Tekintettel arra, hogy a bíróságnak e körben megváltoztatási lehetősége nem volt, előírta, hogy az elsőfokú hatóságnak e tényállási elem mellőzésével kell a bírság összegét megállapítania.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint a hatóság intézkedési joga elévült, a 2012. június 28-án megtartott helyszíni ellenőrzéshez képest. A bíróság az ide vonatkozó tényállás körében nem vette figyelembe, hogy az egységes környezethasználati engedély, amelyet ekkor ellenőriztek, egy komplex engedély, amelynek része a hulladékgazdálkodási tevékenység is, annak ellenőrzése is átfogó kell, hogy legyen, ezért az ellenőrzésnek a hulladékgazdálkodási tevékenységre is ki kellett terjednie. A helyszíni ellenőrzés időpontjában a hulladéklerakó kiépítésének első üteme már befejeződött, így az inert tárolótér folyamatban lévő munkáiból egyértelműen látható volt az alkalmazott technológia, helyszínrajz, és pontos kimutatás volt erről. A hatóság bejárta az egész telepet, így láthatta, hogy az inert tárolórész szilárd burkolata hogyan készül, kifogásolhatta volna az alkalmazott megoldást, illetve intézkedhetett volna az engedély pontosítására is, azonban a jegyzőkönyv az inert tárolótér kialakításának esetleges hiányosságaira vonatkozóan megállapításokat nem tartalmaz. Figyelmen kívül hagyta e körben a bíróság, Fatter Gábor tanúvallomását is, aki mindkét ellenőrzésen részt vett. E körben a felperes a Pp. 206. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott azzal, hogy az ítélet indokolása logikai ellentmondást tartalmaz, mert a teljes tényállás ismeretében ez az egy körülmény - a többi tény figyelembevételével -, hogy az inert tárolóra vonatkozóan a jegyzőkönyv megállapításokat nem tartalmaz, még nem jelenti azt, hogy a hatóság azt nem vizsgálta, vagy megfelelő eljárás mellett ne vizsgálhatta volna, sőt éppen azt jelenti, hogy észrevételt az ellenőrök azért nem tettek, mert a szilárd burkolattal kapcsolatban mindent rendben találtak, kifogásuk nem volt. Amennyiben a bíróság figyelembe vette volna ezen korábbi ellenőrzés körülményeit, úgy azt kellett volna megállapítania, hogy a Ket. 94/A. § (2) bekezdése értelmében több, mint egy évvel később a perbeli bírságot már nem lehetett volna kiszabni.
- [13] Nem tartotta elfogadhatónak a felperes a bíróság által megfogalmazott - semmilyen előírással alá nem támasztott, a szakértői véleménnyel is ellentétes - általánosan vett szilárd burkolat fogalmat. A perbeli esetben a szilárd burkolat meghatározás nem a nyelvtani, és nem is az általánosan megfogalmazható hétköznapi vagy laikus értelemben vizsgálandó, hanem a hulladékgazdálkodással kapcsolatos feladatok, védelem és funkció szempontjából, hiszen ezt a fogalmat - magyarázat, részletezés nélkül - egy szakmai tevékenység engedélyezése körében használta az engedélyező hatóság. Megalapozatlan ezért az ítéletnek ezen szilárd burkolat fogalomra alapozott következtetése, azaz, hogy az általuk létesített szilárd burkolat nem felel meg a

feltételeknek. Kifogásolta a felperes, hogy a bíróság nem vette figyelembe e körben az általa csatolt helyszínrajzot és fényképfelvételeket, valamint a tanúvallomást sem. Hivatkozott arra is, hogy az indítványára kirendelt igazságügyi szakértő az ítélet indokolásával ellentétben egyértelműen kimondta, hogy az általa alkalmazott, a gyakorlatban is használatos megoldás megfelel az inert hulladék tárolásával kapcsolatos követelményeknek. Ennek kapcsán a felperes a Pp. 221. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott. Sérelmezte, hogy a bíróság a hatósági határozatokban foglalt indokolást nem vetette egybe a beszerzett bizonyítékokkal (tanúvallomás, helyszínrajz, fényképfelvételek, szakértői vélemény), valamint egyes bizonyítékokat (tanúvallomás, helyszínrajz, fényképfelvételek) az indokolásból kitűnően nem is értékelt, így a Pp. 206. § (1) bekezdés, és 221. § (1) bekezdésbe ütköző módon járt el.

- [14] Az alperes nyilatkozatot nyújtott be a felülvizsgálati eljárás során, amelyben utalt arra, hogy csatlakozó felülvizsgálati kérelmet az erre vonatkozó határidő letelte miatt már nem áll módjában előterjeszteni, azonban kérte figyelembe venni azt, hogy a bíróság több eljárásjogi és anyagi jogi jogszabályt is megsértett, így konkrétan a Pp. 339. § (1) bekezdését, a Ket. 109. § (3) bekezdését, a Ht. 84. § (1) bekezdés a) pontját, és 86. § (1) bekezdés b) pontját. Valamint a Pp. 339/A. §-át. Hangsúlyozta, hogy a Pp. 339. § (1) bekezdése nem biztosít lehetőséget a közigazgatási határozat egyes rendelkezéseinek hatályon kívül helyezésére, hanem jogszabálysértés esetén a közigazgatási határozatot kell hatályon kívül helyezni. A Pp. 339/A. § alapján a bíróság az engedély rendelkezéseiből való következtetései, és az engedély tartalmának nyilvánvalóságára utaló értelmezése nem alkalmas arra, hogy a bíróság arra hivatkozva hozza meg ítéletét. A bíróság az engedély tartalmát nem azok alapján a jogszabályok alapján vizsgálta, amelyek alapján az elsőfokú hatóság az előírásokat tette, hanem következtetéseket vont le az engedély tartalmára vonatkozóan. A közigazgatási határozatok jogszerűségét nem a vonatkozó jogszabályoknak való megfelelés vizsgálatában vizsgálta, hanem saját értelmezése alapján, illetve döntését következtetései alapján hozta meg. A bíróság nem jelölte meg azt a jogszabályt, amelyet az alperes megsértett, jogszabálysértésre nem is hivatkozik az ítélet, továbbá okszerű indokolását sem adta annak, hogy miért jogszabálysértő az alperes határozata a felperes tevékenységének az engedély 4.02 és 5.08 pontjától való eltérő végzést kifogásoló részében.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [16] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból, az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával

helytálló jogi következtetést vont le.

- [17] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [18] A perben rendelkezésre állt iratanyag alapján a Kúria az alábbiakat állapította meg.
- [19] A felperes 2012. június 18-án kelt határozattal kapott hulladékkezelési engedélyt. 2012. június 28-án a hatóság az egységes környezethasználati engedély betartását ellenőrizte a felperes telephelyén, ennek kapcsán a frissen - 10 nappal azelőtt - kiadott hulladékkezelési engedély vizsgálata tárgyában eljárást nem folytatott, azzal kapcsolatosan megállapítást -, ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen rögzítette - a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvben nem tett. Így alapvetően téves a felperes arra való hivatkozása, hogy a hatóság intézkedési lehetősége a hulladékkezelési tevékenysége kapcsán ezen időpontban kezdődött, és így erre való tekintettel a határozatok meghozatalakor már elévült. A valós tényállás szerint a hulladékgazdálkodási tevékenység tekintetében a hatóság 2013. július 16-án folytatott helyszíni ellenőrzést, a hulladékkezelési engedélyben foglaltak betartásának vizsgálata céljából. Ezen ellenőrzést követően 2014. január 10-én kelt leveleiben értesítette a felperest - a 14/2026-9/2014. számú alperesi határozat szerint - a hulladékgazdálkodási kötelezési eljárás, a 14/1908-4/2014. számú alperesi határozat szerint pedig a hulladékgazdálkodási bírság kiszabására irányuló eljárás megindításáról.
- [20] A perben felülvizsgált határozatok egybevetéséből az is megállapítható volt, hogy a hulladékkezelési engedélyben foglaltak betartására a hatóság a 2014. január 31-én kelt elsőfokú és az azt nagyrészt 2014. július 27-én helybenhagyó másodfokú határozattal kötelezte a felperest. Ugyanakkor a 2014. február 7-én kelt elsőfokú határozatával már bírságot is szabott ki vele szemben, ugyanazon előírások megsértése miatt, ezen határozat a bírságösszeg részbeni módosításával a 2014. augusztus 14-én kelt alperesi határozattal került helybenhagyásra. Valójában tehát a feltárt tényállás szerint a felperesi jogsértő, mulasztó, engedélytől eltérő tevékenységek megállapítását tartalmazó határozatot a bírságot kiszabó határozat is követte, ugyanezen tevékenységek, mulasztások miatt. Lényegében ez azt jelenti, hogy a környezetvédelmi hatóság a Ht. 84. § (1) bekezdés a) és 86. § (1) bekezdés a) és b) pontjait is alkalmazta.
- [21] Az általánosan kialakult és következetes legfelsőbb bírósági - kúriai gyakorlat szerint ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok

egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

- [22] A Kúria megállapítása szerint a bíróság eljárása ezen követelményeknek megfelelt. Összevetette, értékelte és mérlegelte a rendelkezésre állt bizonyítékokat, az azokból levont következtetése okszerű, logikus és megalapozott volt, a jogerős ítélet indokolása a Pp.221.§ (1) bekezdését nem sértette meg.
- [23] A perben rendelkezésre állt adatok, bizonyítékok alapján a Kúria azon következtetésre jutott, hogy a bíróság további bizonyítást mellőző eljárása nem volt jogszabálysértőnek tekinthető. A felperes által indítványozott és a felülvizsgálati kérelemben is hiányolt bizonyítása eszközök - tanúvallomás, helyszínrajz, fényképfelvételek - figyelembevételével a már feltárt tényállástól eltérő eredményt nem hozhatott. A szakértői véleményből annyi kétségtelenül megállapítható volt, hogy a vizsgált burkolat szilárdnak nem volt tekinthető, azonban az adott helyen és célra megfelelő szilárdságúnak minősült. A felperes hulladékkezelési engedélyében „szilárd” megjelölésű burkolat szerepelt, így a helyszínen feltárt ezzel nem egyezett (még a célnak való esetleges megfelelés esetén sem).
- [24] A Kúria álláspontja szerint a bíróság helyesen értelmezte a 4.02 és 5.08 pontokkal kapcsolatos előírásokat is, osztotta az ezekkel kapcsolatos jogi okfejtését.
- [25] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [26] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78 § (1) bekezdésének megfelelően kötelezte.
- [27] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.
- [28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2016. május 10.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró